

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Veroniky Novotné a přísedících JUDr. Pavla Lukačejdy a Mgr. Radky Radošové v hlavním líčení konaném dne **29. srpna 2024**

takto:

Obžalovaná

[redacted]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu

zprošťuje

obžaloby Náměstkyně Okresní státní zástupkyně v Táboře ze dne 17. června 2024, sp. zn. ZT 88/2024, jež jej vinila, že

přesně nezjištěného dne v měsíci březnu 2022 v obci [redacted] v místě trvalého bydliště v domě čp. [redacted] ve svém dětském pokoji pohlavně zneužila poškozenou nezletilou [redacted] tak, že [redacted] přičemž jí byla známa skutečnost, že poškozená nedovršila patnáctý rok svého věku,

v čemž byl podanou obžalobou spatřováno provinění pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaná stíhána.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud provedl prakticky veškeré možné důkazy, které lze k objasnění trestné činnosti, která je popsána v obžalobě, opatřit, nicméně provedené dokazování není dostatečným k objasnění skutkového děje v celé jeho šíři, na jeho podkladě totiž nelze dospět k jednoznačnému závěru, že se mladistvá dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu. Soud sice vyslechl obžalovanou, podle § 102 odst. 2 trestního řádu byl přehrán záznam výslechu nezletilé poškozené z přípravného řízení, vyslechnuta byla znalkyně [redacted] dále v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu byl čten protokol o výslechu svědka [redacted] Provedeny byly také listinné důkazy, konkrétně zprávy k osobě poškozené, lékařské zprávy, zpráva Střediska výchovné péče [redacted] listina dokládající termíny jarních prázdnin 2022 a osobní výkazy mladistvé.

2. Jen pro úplnost soud dodává, že zamítl návrh na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie dětí, mládeže a dospělých. Tento důkaz je totiž z povahy věci nepřípustným, neboť zkoumat věrohodnost obžalovaného je nepřípustným zásahem do jeho práva na obhajobu. Je výhradně věcí soudu, jak bude posouzena obhajoba mladistvé, nelze učinit závěr o vině na podkladě posudku zkoumajícího, zda obžalovaná mluví pravdu či nikoli.

3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že i přes rozsáhlou důkazní materii, která byla ve věci provedena, nelze uzavřít, že je prokázáno, že se žalovaný skutek stal.

4. Již na úvod je nutno předestřít, že klíčovými důkazy pro posouzení otázky viny jsou výpovědi obžalované mladistvé a poškozené. Ostatně v případech trestné činnosti proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti se jedná o typický obraz důkazní situace, v drtivé většině případů jsou totiž na místě činu v inkriminované době přítomni pouze poškozený a obžalovaný, nejinak tomu bylo i v tomto případě. Soud sice nepřehlédl, že v průběhu předmětného večera probíhal mezi mladistvou a svědkem [redacted] telefonický hovor, který byl částečně i videohovorem, poškozená s obžalovanou si daly pusu, což mělo být na výzvu právě svědka [redacted] Jiné sexuální aktivity mezi ní a poškozenou obžalovaná popírá. Popsala poměrně obšírně, kdy a za jakých okolností se seznámily, následně jejich vztah ochladl, ale později jej znovu navázaly. Obžalovaná si všimla, že poškozená kouří, je pořezaná, chtěla jí pomoci. V březnu 2022 se skutečně sešli, poškozená u nich přespala, měly jet druhý den na návštěvu za jejím přítelem (svědek [redacted] rozhodně však nedošlo k žádným intimnostem, kromě té pusy. Obžalovaná připustila, že z obou stran byly náznaky možného vztahu, který by nebyl jen kamarádský, silněji pak ze strany poškozené.

5. Naproti tomu poškozená vypovídá shodně s podanou obžalobou, popisuje, že inkriminovaného večera v době, kdy přespávala u obžalované, během videohovoru došlo mezi ní a mladistvou nejen k polibku, ale také k dalším sexuálním aktivitám, konkrétně [redacted] Výpověď poškozené je v tomto bodě a kontextu celkového popisu událostí poměrně strohá, nadto soud nemůže přehlédnout závěry znaleckého posudku a listin vztahujících se k osobě poškozené.

6. Na úvod soud předestírá, že poškozená i mladistvá jsou „křehkými osobnostmi", které v běžném životě čelí řadě těžkostí, které pro běžnou populaci neznamenají jakoukoli zátěž. Je zřejmé, že je pro ně, zejména pak pro mladistvou, je navazování vztahů mimořádně obtížné. Ve vztahu k oběma dívkám a jejich věrohodnosti proto vystupují do popředí další důkazy, ať již listinné – zpráva z SVP [redacted] nebo znalecký posudek zpracovaný na poškozenou. Právě tyto důkazy utvrzují soud v závěru, že za věrohodnější obraz skutkového děje lze považovat výpověď obžalované, byť ani tu soud nepřijímá zcela nekriticky, vědom si nejen zpráv z SVP [redacted] o snaze mladistvé přizpůsobit interpretaci skutečností aktuální potřebě, ale i výpovědi matky

obžalované, která rovněž hovoří o určitých selháních v nastavených pravidlech. Současně je třeba zdůraznit, že ani výpověď poškozené nelze charakterizovat jako lživou či úmyslně zkreslenou, avšak její osobnostní nastavení mohlo vést ke zkreslení prožitého děje. Soud zohlednil nejen to, že znalkyně poukazuje na to, že výpověď poškozené [redacted]

Ostatně v kontextu dalších listinných důkazů právě celkové hodnocení osobnosti poškozené nabývá důležitosti. Především koresponduje i se zprávou etopeda z diagnostického pobytu, kdy [redacted] soud k závěru, že události předmětného večera mohly být poškozenou zveličeny, nikoli ve snaze pomstít se obžalované, ale spíše dosáhnout již zmiňované saturace jejích primárních tužeb po bezvýhradném přijetí. Jakkoli tedy znalkyně uvádí, že události, jak je poškozená popisuje se mohly stát, nelze její výpověď odmítnout, byť i sama znalkyně přidává slovo „spíše" k posouzení specifické věrohodnosti, soud nechápe její výpověď jako věrohodnou.

7. Je nesporné, že poškozená a mladistvá spolu předmětný večer trávily, je nepochybné, že mezi nimi došlo k intimnostem, minimálně k polibku (byť mladistvá důsledně rozlišuje pojmy „pusa" a „polibek"), avšak rozhodně nelze prokázat, že došlo i k dalším sexuálním aktivitám. A právě [redacted] jsou klíčovými pro to, aby skutek mohl být posouzen jako trestný čin. Polibek lze totiž jen stěží vnímat jako aktivitu, která u dívek podobného věku splňuje znaky jiného způsobu pohlavního zneužití, to je ale jediná forma sexualizovaného chování mezi nimi, která byla spolehlivě prokázána.

8. Soud tedy uzavírá, že nelze prokázat, že se stal skutek, pro který je obžalovaná mladistvá stíhána. Ze všech provedených důkazů totiž nelze s jistotou dospět k jednoznačnému a nezpochybnitelnému závěru o průběhu skutkového děje, a proto v souladu se zásadou *in dubio pro reo* soud mladistvou zprostil viny. Na základě výpovědi poškozené jako jediného usvědčujícího důkazu, nelze při zohlednění pochybností o její věrohodnosti, učinit závěr, který by obstál ve smyslu důkazního standardu vyžadovaného pro závěr o vině, soud nemůže pochybnosti o vině obžalované na základě provedeného dokazování rozptýlit, naopak jako uvěřitelnější se jeví výpověď obžalované, a proto dospěl k jedinému možnému rozhodnutí, tedy závěru, že nelze prokázat, že se skutek stal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,

b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,

c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 29. srpna 2024

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.09.2024. Připojení doložky provedla Petra Čabáková dne 15.10.2024.